

Publicerad 2012-03-31 13:05 av Nanna X

En släkthistoria/profeta på rim i 22 delar, inspirerad av korten i tarotlekens stora arkana. Alla likheter med verkliga personer, händelser och förhållanden är helt och hållet medvetna.

Sagan om Tora. Del XVIII: Tora och Månen

Tora drömmer:

Först kom väninnan med ett ljummet fotbad

en valnötsträskål med en rundad kant

jag sköljde fötterna och jag blev småglad

min bäste vän han kände likadant

vi gick tillbaks igen till min väninna

och denna gång blev valnötsskålen fylld

av ägg och nötter med en glansig hinna

av sidentyger och choklad förgylld

Jag gick tillbaka till mitt jobb vid kajen

det var en skola som låg nära sjön

jag borstade förstrött den blå kavajen

och hängde den på vädring i en rönn

sen satte jag mig för att göra namnskylt

en sådan rektorn sagt vi skulle ha

jag tyckte namnet mitt var ganska klangfyllt

men det var ändå ingenting att ha

Det fanns visst flera stycken Fröken Tora

på skolan där jag hade fått min tjänst

i skuggan fick min gärning sig förlora

jag var en flink pedagogikbetjänt

jag skapade personporträtt i pärlor

allt efter rektors anvisning och råd

men jag fick fästa det med gamla märlor

på mitt kavajslag, det fanns ingen tråd

Jag tänkte matcha namnskylten med hårsprej

nu när vår rektor kom på sitt besök

men att få färgen rätt det var en svår grej

fastän jag gjorde så många försök

sidan blev blekljusblå och luggen helsvart

fast det var silver som jag ville ha

fastän jag kämpade uti en hel natt

blev resultatet ändå inte bra

Så kom då rektorn, denna silverkvinna

på sitt besök till våran filial

det var så mycket som hon måste hinna

så värdig, effektiv och ändå sval

dock mot eleverna blev hon smått hetsig

fast när jag undrade om hennes skäl

då gick hon i försvar så rask och spetsig:

hon visste vad hon gjorde, mycket väl

Själv kom jag aldrig till den där lektionen

för jag blev fast där på mitt lärarrum

jag sökte dölja armamputationen

som ändå tycktes vilja äga rum

jag klistrade ihop min arm med eltejp

men överarmen bara föll isär

ja allihopa kändes som en felgrej

som någon underlig typ av chimär

Armen försvann, jag letade som katten

men den var borta och kom inte fram

jag såg mot havet, såg mot Kattegatten

måhända låg min arm i sjön och sam?

och jag såg månen lysa över havet

och jag såg vägen ligga öppen, klar

jag släppte plikterna, jag släppte kravet

att vara Flitig Fröken Singular

Jag ville simma ut över kanalen

ett helbad för mitt sinne och min kropp

jag ville hänge mig mig i slutfinalen

jag ville ta ett sinnligt månskensdopp

om det så knäckte mig till kropp och sinne

det brydde jag mig inte längre om

för jag bevarade uti mitt minne

det som jag sannerligen bryr mig om

Det som är mera än ett stilla fotbad

förmer än ekorrskinn och sidensvans

mer än Picassos bild och Mozarts notrad

mer än all ravemusik, mer än all trans

jag ville simma ut där för min kärlek

ut i en stilla månskensgatas glans

jag tålde bannor nu, jag tålde smälek

jag vävde in dem i min månskensdans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten